

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418204913
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418204913.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P. O. Box 205, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: M. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. A., U. XXXX/XX, o zaplatenie 5 348,46 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Csp/125/2018-132 z 23. januára 2020, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie žalovaného o d m i e t a.

Žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 901,61 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 05. 12. 2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 7,92 eura a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 84 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 52 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“), § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

3. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca žalobou z 28. 09. 2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5 348,46 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 05. 12. 2015 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., z 24. 04. 2015 bol žalovanému poskytnutý úver v celkovej výške 5 000 eur, ktorý mal splácať v mesačných splátkach po 146,31 eura, celkovo 60 splátok, výška RPMN predstavovala 27,88 % a pri úrokovej sadzbe 27,88 % ročne, s prvou splátkou dňa 20. 05. 2015 a poslednou splátkou k 20. 04. 2020. Žalovaný prestal platiť dohodnuté splátky, preto žalobca požiadal žalovaného o zaplatenie celej zostávajúcej časti úveru k 19. 11. 2015 s tým, že žalovaný neuhradil sumu 5 348,46 eura.

4. Súd prvej inštancie vydal platobný rozkaz sp. zn. 4Csp/125/2018 dňa 06. 11. 2018, proti ktorému žalovaný podal odpor, preto súd uznesením z 11. 01. 2019 platobný rozkaz zrušil. Žalovaný namietal, že nárok žalobcu neuznáva čo do dôvodu a výšky, žalobu žiada zamietnuť a žiada priznať úžeru, poukázal na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Mal námietky aj voči výške úveru, pretože žalobca nepreukázal, že mu úver bol poskytnutý, nepreukázal ani to, že by žalovaný z úveru vyplatil sumu 352,62 eura

a nepredložil podľa tvrdenia žalovaného žalobcu zmluvu o úvere a ani jej prílohy. Vzniesol námietku premlčania, avšak ju nekonkretizoval.

5. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 17. 12. 2018 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému v plnom rozsahu, čo oznámil postupca žalovanému listom z 19. 12. 2018. Vzhľadom na túto skutočnosť požiadal právny zástupca žalobcu o zmenu na strane žalobcu, súd prvej inštancie uznesením z 04. 02. 2019 pripustil zmenu na strane žalobcu. Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie, Krajský súd v Nitre odvolanie žalobcu ako neprípustné odmietol.

6. Podaním z 01. 08. 2019 požiadalo Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov o pribratie do konania, s čím žalovaný nesúhlasil, preto súd uznesením z 19. 11. 2019 nepribral do konania osobitný subjekt.

7. Žalovaný podaním z 14. 11. 2019 opätovne podal odôvodnený odpor proti platobnému rozkazu, ktorý je kópiou odporu z 04. 12. 2018.

8. Žalobca v časti o zaplatenie sumy 7,92 eura vzal žalobu späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. K čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred otvorením pojednávania vo veci samej, preto by nesúhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím bol neúčinný. Prvoinštančný súd v zmysle § 144 CSP konanie v časti o zaplatenie 7,92 eura zastavil.

9. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že žalobca si uplatnil sumu 5 340,54 eura, ktorá pozostávala z predčasne zosplatnenej istiny vo výške 4 815,30 eura a zo 4 úverových splátok v celkovej výške 585,24 eura. Žalovaný vzniesol námietku premlčania, ktorú nekonkretizoval, avšak súd posúdil nárok žalobcu na zaplatenie neuhradených splátok úveru, a to splátky splatnej k 20. 07. 2015, k 20. 08. 2015 a k 20. 09. 2015, spolu tri splátky po 146,31 eura, t. j. spolu 438,93 eura, ako nedôvodný, pretože žalobca podal žalobu 28. 09. 2018 a predmetné tri splátky boli splatné pred 28. 09. 2015, teda súd prvej inštancie považoval vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného v tomto rozsahu za dôvodnú a žalobu v časti o zaplatenie sumy 438,93 eura zamietol.

10. Žalovaný namietal, že žalobca mu neposkytol úver vo výške 5 000 eur, avšak nedoložil žiadny dôkaz, ktorým by túto skutočnosť vedel preukázať. Žalobca predložil súdu zmluvu o úvere, prehľad splátok a úhrad, z ktorých je zrejmé, že žalovanému bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver v uvedenej výške v prospech jeho účtu, a to dňa 24. 04. 2015. Žalobca predložil ako dôkaz aj predžalobnú upomienku, ktorou vyzýval žalovaného na zaplatenie nedoplatku na splátkach z 28. 09. 2015, ktorú si žalovaný preukázateľne prevzal 14. 10. 2015 a oznámenie okamžitej splatnosti úveru.

11. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý žalovaný prestal splácať, čím mu vznikol nedoplatok v celkovej výške 5 348,46 eura. Žalobca si uplatnil len nezaplatenú časť istiny úveru, nezaplatené splátky, neuplatňoval si ani úrok z úveru ani poplatky. Žalovaný zaplatil z úveru celkovo sumu 352,62 eura, t. j. dve splátky po poskytnutí úveru, a sumu 60 eur dňa 24. 05. 2016 po zosplatnení úveru.

12. Prvoinštančný súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, obsahovala konkrétne ustanovenia týkajúce sa výšky úveru, výšky splátok, ako aj bola pevne stanovená ročná úroková sadzba a stanovená aj RPMN. Námietky žalovaného, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov posúdil ako nedôvodné a žiadne neprijateľné zmluvné podmienky neboli zistené. Prvoinštančný súd mal za to, že žalobcom predložené dôkazy preukazujú skutočnosť, že žalobcovi bol bezhotovostne poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5 000 eur v prospech jeho účtu a žalovaný tento úver prestal splácať po zaplatení dvoch splátok, následne zaplatil ešte jednu mimoriadnu splátku k 24. 05. 2016 v sume 60 eur. Žiadne iné plnenia žalovaný žalobcovi neuhradil. Žalovaný napádal náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď tvrdil, že zmluva neobsahuje náležitosti, ktoré podľa zákona má obsahovať a z toho dôvodu žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Po preskúmaní náležitostí úverovej zmluvy v zmysle § 2, § 9 a § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. mal súd prvej inštancie za to, že táto zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch pre takýto typ zmluvy. Žalovaný nenamietal, že by nebol obdržal od žalobcu sumu 5 000 eur, namietal len, že žalobca túto skutočnosť

nevie preukázať. Z vyjadrenia žalovaného z 03. 01. 2010, kde uviedol, že by mal vrátiť žalobcovi podľa výpočtu sumu 4 647,38 eura (5 000 - 352,62), čím nepriamo uznal, že sumu 5 000 eur od žalobcu obdržal a že žalobcovi z tejto sumy vyplatil len sumu 352,62 eura. Žalobcom uplatnená suma 5 340,54 eura pozostáva z neuhradenej istiny v sume 4 815,30 eura, ako aj zo 4 neuhradených splátok, z ktorých tri považoval prvoinštančný súd za premlčané, preto pri rozhodovaní o nároku žalobcu bral do úvahy rozsah uplatňovaného nároku a priznal žalobcovi neuhradenú istinu v sume 4 815,30 eura (zostatok istiny k 19. 11. 2015, t. j. ku dňu zosplatnenia úveru), sumu 146,31 eura (splátku úveru splatnú k 20. 10. 2015), pričom odpočítal z nároku žalobcu sumu 60 eur, ktorú žalovaný zaplatil po zosplatnení úveru. Celková suma, ktorú súd žalobcovi priznal predstavuje 4 901,61 eura.

13. Žalovaný v časti sumy 4 647,38 eura na strane 11 svojho vyjadrenia z 03. 01. 2020 uviedol, že túto čiastku je ochotný splácať v prospech žalobcu v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur, teda v tejto časti asi zo strany žalovaného došlo k uznaniu záväzku, avšak žalovaný sa na pojednávanie nedostavil a z jeho podania nie je jasné, či naozaj túto časť pohľadávky uznal, pretože v predchádzajúcom výroku jeho vyjadrenia žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

14. Prvoinštančný súd mal za preukázané, že žalobca si uplatnil len istinu z úveru, ktorá žalovaným uhradená nebola (bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5 000 eur, z ktorého žalovaný uhradil 352,62 eura, teda zostatok nesplatennej istiny úveru činí 4 815,30 eura). Z podkladov pripojených k žalobe bolo zrejmé, že žalobca si uplatňuje len tú časť úveru, ktorá žalovaným splatená nebola. Z týchto dôvodov dospel súd k záveru, že úverová zmluva bola platná a účinná, preto zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 4 901,61 eura a vo zvyšku žalobu zamietol.

15. Žalobcovi súd prvej inštancie priznal aj úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4 901,61 eura od 05. 12. 2015 do zaplatenia, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a v zmysle platnej vyhlášky č. 87/1995 Z. z. účinnej od 01. 03. 2013 úroková sadzba sa počíta podľa úrokovej sadzby ECB (k 05. 12. 2015 - 0,05 %) + 5 percentuálnych bodov. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením úveru k 05. 12. 2015, deň nasledujúci po doručení vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, preto žalobcovi prináleží úrok nasledujúci deň po tomto dni.

16. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 84 % (žalobca bol úspešný v pomere 92 % a neúspešný v pomere 8 %) s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 1 a 2 CSP.

17. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote podanie (ktoré mohlo byť podľa obsahu odvolaním) žalovaný - označené ako Vyjadrenie žalovaného vo veci pribratia subjektu do konania v právnej veci o zaplatenie 5 348,46 eura s príslušenstvom, v ktorom uviedol, že v danej veci nie je potrebné prijať osobitný subjekt do konania. Zdôraznil, že v predmetnej veci ide o spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany. Poukázal na § 54a Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva povinnosť súdu ex offio prihliadať na námietku premlčania bez toho, aby vznesenú námietku musel dlžník osobitne zdôvodňovať alebo osvedčovať. Opakovane poukázal na potrebu súdu skúmať neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, a to s poukazom na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS. Navrhol odvolaciemu súdu, aby z úradnej moci a povinnosti podrobil zmluvnú dokumentáciu medzi veriteľom a žalovaným súdnej kontrole. Súd by si mal od žalobcu vyžiadať dôkazy o tom, aké informácie mal o žalovanom pri zisťovaní a overovaní schopnosti žalovaného splácať úver. Taktiež žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť v listinnej podobe predložiť stručné vyčíslenie vzájomných plnení istiny, úrokov aj poplatkov medzi spornými stranami s doloženým výpisom z bankového účtu žalobcu. Vzhľadom k uvedenému žiada žalobu zamietnuť. Nesúhlasí s uloženou povinnosťou nahradiť žalobcovi trovy konania. Poukázal na aplikáciu § 257 CSP v súvislosti s posúdením povinnosti žalovaného platiť náhradu trov konania. Záverom uviedol, že podáva vzájomnú žalobu v prípade, ak by neprišlo k zamietnutiu žaloby žalobcu.

18. Dňa 25. 05. 2020 doručil žalovaný podanie označené ako Vyjadrenie žalovaného k žiadosti súdu z 08. 04. 2020 v právnej veci o zaplatenie 5 348,46 eura s príslušenstvom, v ktorom uviedol, že preberá všetky súdne zásielky a nemá vedomosť o tom, že by nejakú neprevzal. Na výzvu súdu reagoval tým, že podanie z 16. 03. 2020 považuje za vyjadrenie s opakovaným oznámením súdu o tom, čo ako ohrozený

spotrebiteľ očakáva v súlade s právom od súdu. Ďalej zopakoval text z vyššie uvedeného vyjadrenia, ktorý je totožný.

19. Skôr, ako odvolací súd pristúpil k preskúmaniu napadnutého uznesenia z hľadiska jeho vecnej správnosti a správnosti postupu súdu v konaní, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP okrem iného najskôr posudzoval, či odvolanie bolo podané v zákonnej lehote na podanie odvolania, či bolo podané oprávnenou osobou, či je odvolanie prípustné a či má všetky zákonné náležitosti.

20. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol doručený žalovanému fikciou z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote a následne bola súdu prvej inštancie doručená správa, že adresát si zásielku v odbernej lehote neprevzal, a teda dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu sa považuje zásielka za doručení v zmysle § 111 ods. 3 CSP. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie vyzval žalovaného, aby uviedol, či jeho podanie z 16. 03. 2020 je vysvetlením alebo odvolaním proti prvoinštančnému rozsudku. Na predmetnú žiadosť prvoinštančného súdu reagoval žalovaný doručením podania označeného ako Vyjadrenie žalovaného súdu k žiadosti súdu z 08. 04. 2020 v právnej veci o zaplatenie 5 348,46 eura s príslušenstvom, v ktorom uviedol, že jeho podanie z 16. 03. 2020 je vyjadrením.

21. Keďže odvolanie z 16. 03. 2020 ako aj podanie z 25. 05. 2020 nemali náležitosti a vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie považoval predmetné vyjadrenie za odvolanie, uznesením č. k. 4Csp/125/2018-170 z 7. októbra 2020 vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia svoje podanie z 16. 03. 2020 doplnil o oznámenie, či ide o odvolanie proti rozsudku z 23. 01. 2020, ak áno, aby uviedol, v akom rozsahu napáda rozhodnutie prvoinštančného súdu, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Ak toto podanie malo charakter vysvetlenia k veci, aby oznámil aj túto skutočnosť v uvedenej lehote. Ďalej vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia svoje podanie z 25. 05. 2020 doplnil o oznámenie, či ide o odvolanie proti rozsudku z 23. 01. 2020, ak áno, aby uviedol, v akom rozsahu napáda rozhodnutie prvoinštančného súdu, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Ak toto podanie malo charakter vysvetlenia k veci, aby oznámil aj túto skutočnosť v uvedenej lehote. Zároveň vyzval žalovaného, aby podania predložil s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá zo strán dostala jeden rovnopis. Na predmetnú výzvu súdu prvej inštancie žalovaný nereagoval.

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu závisí od výsledku zistenia, ku ktorému dospeje po preskúmaní napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd môže rozhodnúť o odvolaní tak, že ho odmietne, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší.

23. Odvolací súd však môže o podanom odvolaní rozhodnúť aj bez toho, aby skúmal obsah napadnutého rozhodnutia a odvolanie odmietne, ak zistí, že bolo podané oneskorene, bolo podané neoprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné alebo nemá náležitosti podľa § 363 CSP, ak pre vady odvolania nie je možné v odvolacom konaní pokračovať.

24. Podľa § 386 písm. d/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

25. Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolací súd odmietne odvolanie, ak nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať (§ 386 písm. d/ CSP). Ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súď nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 373 ods. 1 CSP). Podpis patrí pod všeobecné náležitosti podania v zmysle ust. § 127 ods. 1 písm. e/ CSP.

26. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a prihladajúc na splnenie podmienok odvolacieho konania v tom, či podané odvolanie má

zákonne náležitosti dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného z 16. 03. 2020 ako aj podanie z 25. 05 2020 je potrebné v zmysle citovaného ust. § 386 písm. d/ CSP odmietnuť z dôvodu väd podaného odvolania spočívajúcich v tom, že podané odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Csp/125/2018-132 z 23. januára 2020 je nejasné, nie je zrejmé, čo ním odvolateľ sleduje, pretože takto podané odvolanie nemôže odvolací súd v odvolacom konaní prejednať, keď z neho nie je zrejmé, čo odvolateľ namieta a v čom vidí nesprávnosť napadnutého rozsudku a žalovaný vady odvolania neodstránil ani na výzvu súdu prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie o odvolaní odvolateľa už odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie preskúmať nemohol.

27. S poukazom na vyššie uvedené zákonne ustanovenia odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovaného smerujúcom proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Csp/125/2018-132 z 23. januára 2020 procesným postupom podľa § 386 písm. d/ CSP, teda tak, že odvolanie odmietol ako odvolanie, ktoré nemá zákonne náležitosti.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnila a ani mu žiadne nevznikli. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalobcovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).